

II ВСЕУКРАЇНЬСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ»

Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

**ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНИЙ
ФАКУЛЬТЕТ**

24-25 КВІТНЯ 2025 Р.
м. Одеса, Україна

Міністерство освіти і науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
художньо-графічний факультет
кафедра професійної освіти та дизайну**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ
ТА МИСТЕЦТВІ»**

24-25 квітня 2025 р.

Одеса, 2025

УДК: 378:[37+7]:001.895
Ш87

Рекомендовано до друку Вченою радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» (протокол № 16 від 29.05.2025 р.)

Рецензенти:

Бредньова Віра Петрівна, кандидат технічних наук, професор кафедри
нарисної геометрії та інженерної графіки Одеської державної академії
будівництва та архітектури;

Бартєнєва Ірина Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Інноватика в освіті, дизайні та мистецтві : матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 24-25 квітня
2025 року. Одеса: Університет Ушинського, 2025. 194 с.

До збірника увійшли матеріали II Всеукраїнської науково-практичної
конференції «Інноватика і освіті, дизайні та мистецтві», яка відбувалася у
Державному закладі «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» 24-25 квітня 2025 року.

Матеріали конференції відображають науково-дослідницькі та
методико-орієнтовані підходи та сучасні тенденції, щодо використання
різноманітних інновацій, актуальних проблем в освіті, дизайні та мистецтві в
контексті сьогодення.

Збірник призначений для науковців (докторанти, аспіранти,
магістранти), здобувачів вітчизняних та зарубіжних закладів вищої освіти,
педагогічних працівників різних типів закладів освіти, художників,
дизайнерів, представників творчих спілок, арт-ринку.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності в
текстах доповідей несуть їх автори.

© Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського», 2025
© Колектив авторів, 2025

<i>Топал А. В., Богайчук Л. Р.</i> ІННОВАЦІЙНІ ТЕКСТУРИ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ	149
<i>Усов В. В., Шкатуляк Н. М.</i> STEAM – ІННОВАЦІЯ У ПІДГОТОВЦІ ДИЗАЙНЕРІВ	152

СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ ТА ДИЗАЙНІ

<i>Величко Д. О.</i> СИНТЕЗ ТРАДИЦІЙНИХ І ЦИФРОВИХ ТЕХНІК У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ	155
<i>Григоренко В. А., Лісогор А. В.</i> ПРОЄКТУВАННЯ АРТ-ПРОСТОРУ ВИСТАВКОВОГО СТЕНДУ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО ІМІДЖУ	158
<i>Ду Дзіні</i> ПРОФЕСІОГЕНЕЗ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ МИСТЕЦТВА: ІННОВАЦІЙНІ КООРДИНАТИ	162
<i>Куртока В. М., Штайнер Т. В.</i> UPCYCLING ЯК ХУДОЖНІЙ МЕТОД У СТВОРЕННІ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КОЛЕКЦІЇ ОДЯГУ	165
<i>Мірошніченко О. В., Величко Д. О.</i> КОЛОРИТ ЯК ОСНОВА ТВОРЧОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ, МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО КОНТЕКСТУ	169
<i>Спасскова О. П.</i> ОГАСТЕС П'ЮДЖИН – ПРОВІСНИК ДИЗАЙНУ, ЩО ВИПЕРЕДИВ СВІЙ ЧАС	173
<i>Страутман Л. Л.</i> ЦИФРОВА МОДА ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ВІЗУАЛЬНОГО САМОВИРАЖЕННЯ: ВІД ВІРТУАЛЬНОГО ОДЯГУ ДО МЕТАВСЕСВІТІВ	177
<i>Телих Є. О., Лісогор А. В.</i> ФІРМОВИЙ СТИЛЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕМОЦІЙНОГО ВПЛИВУ В ДИЗАЙНІ РЕКЛАМНОГО ПОСТМАТЕРІАЛУ ДЛЯ АУДИТОРІЇ	181
<i>Телих О. О., Штайнер Т. В.</i> ДИЗАЙН-МАКЕТ ОБКЛАДИНКИ ЖУРНАЛУ ЯК ПРОДОВЖЕННЯ СЦЕНІЧНОГО ОБРАЗУ	185
<i>Shtainer T.</i> MEDIA ART AND DIGITAL DESIGN IN CREATING VARIETY POP PERFORMANCE	189

СЕКЦІЯ 3 ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ ТА ДИЗАЙНІ

СИНТЕЗ ТРАДИЦІЙНИХ І ЦИФРОВИХ ТЕХНІК У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ

Величко Дмитро Олександрович

декан художньо-графічного факультету,

Заслужений діяч мистецтв України,

доцент кафедри образотворчого мистецтва

*Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна*

Ключові слова: традиційне мистецтво, цифрові технології, синтез технік, сучасне мистецтво, алгоритмічне мистецтво, 3D-друк, штучний інтелект.

У сучасному мистецтві спостерігається тенденція до глибокої інтеграції традиційних художніх технік із цифровими технологіями. Такий синтез не лише трансформує підходи до творчості, але й розширює межі художнього мислення, стимулює міждисциплінарний діалог і дозволяє переосмислити культурну спадщину у новому світлі [1].

Традиційні види мистецтва, зокрема живопис, графіка, скульптура, мають фундаментальне значення для формування художнього бачення. Ці техніки дозволяють художнику взаємодіяти з матеріалом безпосередньо, через дотик і зусилля, що сприяє глибшому розумінню процесу творення. У матеріальності традиційного мистецтва зберігається унікальність і автентичність, що є цінністю в умовах цифрової множинності образів [2].

З іншого боку, стрімкий розвиток цифрових інструментів – від програм Adobe Photoshop та Procreate до VR/AR-платформ та 3D-моделювання – надає митцям нові способи візуалізації й взаємодії з глядачем. Цифрове середовище дає змогу моделювати складні композиції, експериментувати з текстурами й кольорами без втрати матеріалів, а також створювати проекти у доповненій чи віртуальній реальності, що особливо актуально в контексті інсталяцій і перформансів [3].

Синтез традиційних і цифрових технік сприяє створенню нових форм візуального мистецтва. Наприклад, художники створюють живописні полотна, які потім цифровізують, а згодом анімують або інтегрують у цифрові простори. Скульптурні об'єкти можуть бути змодельовані у 3D-програмах на основі ручних ескізів, надруковані на 3D-принтері, а потім дороблені вручну. Це формує гібридну форму мистецтва, що поєднує фізичне і віртуальне, аналогове і цифрове [7].

В умовах постмодерного мистецтва межі між видами мистецтва стають все менш виразними. Інтермедіальність – як теоретичний підхід – дозволяє аналізувати взаємодію між різними технічними і стилістичними засобами. У цьому контексті синтез цифрових і традиційних технік постає не лише як технічна інтеграція, а як художній метод, спрямований на формування нової семантики твору [6].

Цифрові технології відіграють ключову роль у збереженні традиційного мистецтва. Оцифрування картин, скульптур, архітектурних об'єктів дозволяє створити цифрові архіви, які можуть слугувати не лише науковою базою, але й основою для нових мистецьких творів. Застосування 3D-сканування та фотограмметрії дає змогу інтегрувати традиційні форми у цифрові проєкти, наприклад, у сфері геймінгу або віртуальних виставок [4].

Синтез традиційного та цифрового підходів особливо актуальний у контексті художньої освіти. Сучасна мистецька освіта повинна готувати фахівців, здатних орієнтуватися в різних технологічних середовищах. Це передбачає оновлення навчальних програм, що інтегрують класичні дисципліни з новітніми цифровими практиками. Досвід провідних закладів Європи й Америки свідчить про ефективність такого підходу [5].

Художні твори, створені на основі синтезу, часто активізують нові форми глядацької участі. Цифрові інтерфейси, сенсори, інтерактивні екрани формують динамічне середовище, де глядач стає співучасником мистецького акту. Це змінює парадигму сприйняття мистецтва – з пасивного на інтерактивне, де досвід глядача може впливати на сам твір [8]. У таких умовах відбувається трансформація ролі художника: він уже не лише творець завершеного продукту, а й модератор взаємодії, що конструє можливості для візуального, аудіального чи тілесного залучення. Завдяки цьому мистецький об'єкт набуває рис відкритої системи, яка еволюціонує у процесі спільного існування з глядачем у межах технологічно розширеного простору.

Попри значний потенціал, поєднання традиційних і цифрових технік має низку викликів: технічна складність реалізації, потреба в багатопрофільній освіті художника, фінансові витрати на обладнання. Водночас, за умови підтримки з боку культурних інституцій і впровадження інноваційних програм у мистецьких закладах, синтез технік може стати рушієм нової епохи в мистецтві [9].

Синтез традиційних і цифрових технік у сучасному мистецтві є потужним інструментом для пошуку нових форм, сенсів і засобів вираження. Його успішне застосування залежить від здатності митця поєднувати глибоке знання історії мистецтва з володінням сучасними технологіями. Подальший розвиток цього напрямку передбачає міждисциплінарну співпрацю, технічну підтримку і творчу свободу, що є необхідними умовами для розкриття потенціалу сучасного мистецтва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Березіна О. Цифрові технології в образотворчому мистецтві: можливості трансформації. *Мистецтвознавчі записки*. 2019. № 35. С. 54–60.
2. Горбачова Л. Традиційні техніки в сучасному арт-дискурсі. *Культура і сучасність*. 2021. № 2. С. 33–38.
3. Манін С. Нові медіа в художній практиці XXI століття. *Вісник Харківської академії дизайну і мистецтв*. 2020. № 28. С. 71–78.
4. Grau O. *Virtual Art: From Illusion to Immersion*. Cambridge: MIT Press, 2003. 432 p.
5. Lovejoy M. *Digital Currents: Art in the Electronic Age*. New York: Routledge, 2004. 336 p.
6. Paul C. *Digital Art*. London: Thames & Hudson, 2015. 288 p.
7. Quaranta D. *Beyond New Media Art*. Brescia: LINK Editions, 2013. 160 p.
8. Rokeby D. The Construction of Experience: Interface as Content. *Digital Illusion: Entertaining the Future with High Technology*. New York: Addison-Wesley, 1998. P. 27–47.
9. Zepke S. *Art as Abstract Machine: Ontology and Aesthetics in Deleuze and Guattari*. London: Routledge, 2021. 210 p.